

4e Jaargang
No. 38
November 1974

AL

H A Q

Algemeen

Islamitisch Maandblad

Uitgever

**INSTITUTE FOR
ISLAMIC STUDIES AND PUBLICATIONS**

Paramaribo - Suriname P.O.B. 1759

IN DIT NUMMER o.a.

- * *Id Ul Fitr 1974 indisciplinair gevierd*
- * *Afdelingen S.I.V. zeggen vertrouwen in Hoofdbestuur op*
- * *Kernpunten van de Islam*
- * *Is God vergevend?*
- * *Yoga en Godsdienst. enz.....enz..... enz.....*

ALGEMEEN
SURINAAMS ISLAMITISCH MAANDBLAD „AL HAQ”

opgericht: 16 oktober 1971

oprichter en

Coördinerend redakteur:

MR. B. AHMAD ALI

Wilhelminastraat 1, Paramaribo, telefoon 74894, P.O.B. 1759

Rubrieksredacteuren:

E.A.GHAFOERKHAN, A.MAHMOOD, MAULANA DR. G.A. BASHIR,
MAULANA ALHADJ B. JAGGOE, J.M. DRAGMAN, M.A.GULZAR, A.
NATAPRAWIRA, T.AHMAD ALI, MOH. S. SEWPERSAD

Techn./Fotoredactie:

AKBAAL GHAFOERKHAN
M.A. KHUDABUX

Distributie + fin. adm.:

M.I. ISHAAK
Landingstraat, Nw. A.dam,
Distr. Commewijne

Abonnementen:

Prijs per jaar Sf. 10. -
Losse nummers Sf. 1. -

Banken:

Sur. Bank, rek. 11.18.730

Verkrijgbaar:

Boekhandel: Varekamp en Kersten,
Imperial Store - Maagdenstraat 3.

Vaste medewerkers:

PROF. DR. R. ALI, IR. N. ATAEOELLAH
DR. K. GHAFOERKHAN,
PROF. DR. M.H. KARAMAT ALI

Kontakt-organisaties:

Surinaamse Islamitische Vereniging (SIV)
Surinaamse Moslim Federatie (SMF)
Stichting der Isl. Gem. Sur. (SIS)
Stichting Isha'at Islam Suriname
Islamitische Vereniging Meezorg
Islamitische Vereniging Nw. Amsterdam
Stichting t.b.v. de Islam in Ned. (SIN)
Institute for Islamic Studies in Europa
Islamitische Gemeente Curacao
Hindu-Moslim Gemeente Suriname
Trinidad Muslim League
Guyana Ahmadiyya Anjuman

Kopij en verantwoordelijkheid v/d inhoud:

De auteurs e.q. schrijvers van de in Al Haq gepubliceerde artikelen dragen de volle verantwoordelijkheid ervan. De verantwoordelijkheid van de redactionele artikelen berust bij het redaktielid E.A.Ghafoerkhan. De auteursrechten zijn voorbehouden aan de uitgever.

Uitgever:

INSTITUTE FOR
ISLAMIC STUDIES AND PUBLICATIONS
Paramaribo-Suriname
P.O.B. 1759

"O mensdom, Wij hebben u geschapen uit man en vrouw. en Wij hebben u verdeeld in VOLKEREN en STAMMEN opdat gij elkander zult leren kennen en begrijpen. Voorzeker, de GODVRUCHTIGSTE onder u is de EERWAARDIGSTE bij ALLAH. Voorwaar, ALLAH is Alwetend, Alkennend".

إِنَّمَا الْإِنْسَانُ إِذَا خَلَقْنَاكَ مِنْ ذَكَرٍ
 أَنْقَوْا وَجَعَلْنَاكُمْ شُعُوبًا وَقَبَائِلَ لِتَعَارَفُوا
 إِنَّ الرَّمْكَ عِنْدَ اللَّهِ أَنْتُمْ إِنْ اللَّهَ
 عَلَيْهِمْ خَيْرٌ

(H. QORAAN, Surah "AL-HODJORAAT", hfdst. 49:14),
 "SOEDEWO": hfdst. XLIX, paragraaf 2, vers 13). -----

INHOUD

	Blz.
1. Id Ul Fitr 1974 indisciplinair gevierd	1.
2. Afdelingen S.I.V. contra Hoofdbestuur Fundamentele meningsverschillen bij de S.J.V. over Ahmadiyyat	2.
3. Oprichters van de S.I.V. en de grondleggers van Ahmadiyyat anno 1934	13
4. Kernpunten van de Islam (door: A. Nataprawira)	15
5. Shab -E- Baraat (door: Al Hadj M.K. Joeman)	17
6. is God vergevend? (door: M.A. Gulzar)	19
7. Yoga en Godsdienst (vervolg) (door: A. Mahmood)	22
8. De Islam (door: Maulana Mohammed Ali M.A. LL.B.)	24.
9. Khwadja Kamaludien B.A. LL.B. (door: A. Nataprawira)	26.
10. Mohammed Ali, alias Casius Clay nieuwe wereldkampioen zwaargewicht boksen	29
11. Buitenlands Nieuws (door Moh. S.Sewpersad)	30
12. Afdelingen S.I.V. zeggen vertrouwen in Hoofdbestuur op	32
13. VW- Fabriek in Perzie zeer waarschijnlijk (door: M.S. Sewpersad).	34

PROFICIAT

PROFESSOR

Dr. M.H. KARAMAT ALI

Met vreugde hebben wij kennis genomen van de benoeming van Dr. M.H. Karamat Ali tot hoogleraar in de geneeskunde PROF. DR. M.H. KARAMAT ALI, die als vaste medewerker verbonden is aan Al Haq, wordt bij deze in alle oprechtheid heel hartelijk gefeliciteerd door de redactie en de overige vaste medewerkers van Al Haq onder wie Prof. Dr. R. Ali.

Moge Allah's zegen blijven rusten op uw arbeid ten behoeve van de mensheid, meer in het bijzonder t.b.v. de geneeskunst en de Islam.

De redactie.

ID UL FITR 1974 INDISCIPLINAIR GEVIERD

Er zijn twee zaken die de moslims in Suriname in de afgelopen weken hebben beziggehouden. Id ul Fitr en principiële meningsverschillen over de Ahmadiyyat binnen de S.I.V. Allereerst een nabeschouwing over de indisciplinaire wijze van viering van Id ul fitr.

Op woensdag 16 oktober j.l. hebben de moslims in Suriname het Id ul fitr feest gevierd. Dit is een van de grootste feesten in de Islam, dat aan het einde van het vasten gevierd wordt. Sinds 1970, het jaar waarin Id ul fitr werd geproclameerd tot een nationale feestdag, heeft dit feest een nationaal karakter gekregen. Bij uitstek een Islamitisch feest, waaraan juist vanwege dit nationaal karakter de gehele bevolking van Suriname deelneemt. Hoe pijnlijk is het dan om te konstaten dat deze nationale eenheid verstoord werd door niemand minder dan enkele groepen van moslims zelf, want Id ul fitr of Bodo, zoals het bekend is bij de moslims van Javaanse afkomst, werd niet alleen op woensdag 16, maar ook op de daarop volgende dagen donderdag en

vrijdag gevierd. Onder deze minderheidsgroepen waren er zelfs moslims die allerlei akties hebben ontketend die gericht waren op het boycotten van „gebedsdiensten” in de moskeeën. Een zeer treurige zaak!

De oorzaak hiervan is het wanbegrip dat rondom het vaststellen van de datum van Id ul Fitr bestaat. De een wil de nieuwe maan met het blote oog gezien hebben om op de daarop volgende dag Id-feest te kunnen vieren; indien de maan niet wordt gezien, volgt dit Id ul fitr dan twee dagen later. Onzekerheden dus waarmee de regering moeilijk rekening kan houden bij het „tijdig” vast stellen van de datum van de „nationale feestdag”. De ander heeft geen bezwaar vooraf wetenschappelijk de geboorte van de nieuwe maan te berekenen, waardoor tijdig voorzieningen kunnen worden getroffen.

De regering van Suriname stelt de datum vast volgens de laatstvermelde methode en in overleg met de 5 grote overkoepelende moslimorganisaties, te weten: de Sur. Isl. Ver. (S.I.V.), de Sur. Moslim Ass. (S.M.A.); de Stichting der Isl. Gemeenten in Sur. (S.I.S.) de Sur. Moslim Federatie (S.M.F.) en de Achmadiyya-vereniging.

Jammer genoeg zijn er kleine groepen binnen enkele van deze gemeenten die zich indisciplinair opstellen door Id ul fitr afhankelijk te stellen van de waarneming van de maan met het blote oog. Indien het gevolg hiervan beperkt zou blijven tot de viering van dit feest op twee achtereenvolgende dagen, tot daaraan toe. Maar wanneer binnen dezelfde gemeente de ene groep de andere gaat verhinderen toegang te hebben tot de moskee om gebedsdiensten te houden, waarbij zelfs gebruik wordt gemaakt van de politiemacht en andere onguere middelen, is een zaak die zeer ernstig is en sterk dient te worden veroordeeld, omdat daarmee wordt gezondigd aan de heilige wetten van Allah.

Wij hopen dat dergelijke vergrijpen zich in de toekomst niet zullen herhalen, maar dat alle groeperingen zullen meewerken Id ul fitr nationaal op een dag te vieren, waarop juist tot uitdrukking moet worden gebracht „een gemeenschap die een lichtend voorbeeld is van eenheid en eensgezindheid, een monument van liefde en broederschap”, zoals premier Henck Arron het stelde in zijn Id ul fitr boodschap via radio en t.v. De premier zei nog het volgende: „De boodschap, ja zelfs de opdracht die Id ul fitr ons geeft - ons allen zonder uitzondering - is dat wij elkaar onze fouten dienen te vergeven en dat wij onze meningsverschillen moeten oplossen in een sfeer van waarachtige vrede en niet van confrontatie”, woorden die zeer ter harte dienen te worden genomen. Id ul fitr 1974 gaf ons een voorbeeld van: „hoe het niet moet!”

De redaktie.

AFDELINGEN V/D S.I.V. CONTRA HOOFDBESTUUR S.I.V.
PRINCIPIELE MENINGSVERSCHILLEN BIJ DE S.I.V.
OVER „AHMADIYYAT”.

In moslimkringen, maar meer in het bijzonder binnen de gelederen van de Surinaamse Islamitische Vereniging (S.I.V.) zijn er hevige discussies ontbrand over „A h m a d i y a t”, een van de meest principiële en fundamentele grondbeginselen van de S.I.V.

Ondanks het feit dat noch in de naam, noch in de statuten of het H.R. van de S.I.V. de Ahmadiyyat tot uitdrukking wordt gebracht, geniet deze vereniging vanaf haar oprichting in 1929 de bekendheid van „Ahmadiyya Vereniging”. Aan deze „ongeschreven regel” werd in 1934 inhoud gegeven door Moulvi Amcer Ali uit Trinidad (in Pakistan, toenmalige Brits-Indië, afgestudeerd in de Islam) die samen met de oprichters van de S.I.V. (zie onderstaande foto) de „Ahmadiyya Beweging” in Suriname introduceerde om de Islam, zoals deze is vastgelegd in de Heilige Qoran en de Hadith (d.z. de leerstellingen van de Heilige Profeet Mohammed (s.a.w.), te propageren en te verspreiden volgens richtlijnen van deze Beweging.

Deze Beweging werd omstreeks de eeuwwisseling (± 1890) gesticht door HAZRAT MIRZA GHULAM AHMAD, die ingevolge goddelijke opdracht de „zuivere Islamitische Leer” heeft ontdaan van allerlei bijverschijnselen die in de loop der eeuwen de Islam begonnen te overwoekeren. Zo werd niet een nieuwe religie geboren, doch er ontstond slechts een Beweging met als opdracht om de Ahle Sunnat wal Jamaat, zoals deze is geënt op de Heilige Qoran en Hadith in ere te houden, te propageren en te verspreiden. Deze opdracht heeft Mirza Ghulam Ahmad Saheb ter harte genomen, ter voltooening waarvan door hem ongeveer 80 boeken zijn geschreven, legio aantal lezingen, massameetings openbare debatten etc. werden gehouden.

Enkele grote verdiensten van deze Beweging zijn de volgende:

1. een wereldwijd opgezet „missiewerk” om de Islam te brengen buiten de grenzen van de Islamitische landen. Het verspreiden van de Islam naar het westelijk Halfrond. Thans heeft de Islamitische godsdienst vaste voet aan wal in verschillende landen van Europa, zoals Nederland, Engeland, Duitsland, Frankrijk, Spanje, Denemarken, Zweden, zo ook in het Caraïbisch gebied, Noord-en Zuid Amerika. Hiermede wordt bewaarheid een profetie met allegorische betekenis, 14 eeuwen geleden gedaan door de Heilige Profeet Mohammed: „De zon zal eens van uit het Westen opkomen” (zie Hadith: Sahie Moeslim, deel I, Kitaboeel-Imaan, blz. 188);

2. de Heilige Qoraan die slechts in de Arabische taal bestond, werd toegankelijk gemaakt voor de gehele mensheid door dit Heilige Schrift vertaald, werd het mogelijk de Heilige Qoraan in alle talen te vertalen, hetgeen ook reeds is geschied. De eerste vertaling in de Engelse taal, getiteld: *The Holy Qoraan (containing the Arabic Text with English translation and Commentary)*, verscheen in 1917 van de hand van de zeergeleerde eerwaarde heer Maulana Mohammed Ali M.A., LL.B., een persoonlijke vriend van Hazrat Mirza Ghulam Alhamd' Maulana Mohammed Ali, van wiens handen ook de eerste Urdu-vertaling van de H. Qoraan kwam, schreef in zijn leven ongeveer 50 boeken over de leer van de Islam. Dank zij hem is de H. Qoraan thans ook in *het Nederlands verkrijgbaar*.
3. de Ahmadiyya Beweging (hoe klein ook) is de grootste verdediger van aanvallen door wie dan ook en door welke religie ook gericht op de leer van de Islam.
4. de bovengesignaleerde „bijverschijnselen” zijn geïnventariseerd, veroordeeld en de juiste toepassing van de leer van de Islam rijkelijk geargumenteed aan de hand van de Heilige Qoraan en de Hadith. Enkele voorbeelden: – *Islamitische vrouwen mogen wel hun gebedsdiensten verrichten in de moskee (in tegenstelling tot het verbod opgelegd door de conservatieve Islamitische groep)*
– hetzelfde is bepaald ten aanzien van vrouwen, die al dan niet zijn toegestaan naar de begraafplaats te gaan; etc.

Het centrum van de Ahmaddiyaa Beweging is gevestigd te Lahore in W.-Pakistan. Deze organisatie is thans geheten: Ahmadiyya Anjuman Isha'at Islam Lahore, waarmee ook de Surinaamse Islamitische Vereniging is verbonden. Deze groep wordt ook wel Lahori-Ahmaddi's genoemd. Er is nog een „Ahmadiyya Centrum” te Rabwah voorheen voorheen in W.-Pakistan, die ook in Suriname is vertegenwoordigd aan de Ephraimzegenweg in het distrikt Suriname. Deze groep wordt aangeduid als: ;Quadiani-Ahmaddi's.

Een principieel verschil tussen Lahori-Ahmaddi's en Quadiani-Ahmaddi's:

Er bestaat een subtiel, doch principieel verschil tussen twee groepen Ahmaddi's met betrekking tot de stichter van de Beweging, Hazrat Mirza Ghulam Ahmad Saheb.

Lahori-Ahmaddi's zijn moslims die Mirza Ghulam Ahmad beschouwen als een „Hervormer” (Nasieh-maoed). Ook de Quadiani-Ahmaddi's beschouwen Mirza Ghulam Ahmad als een hervormer, met dien verstande evenwel dat zij

in hun propaganda deze stichter van de Ahmadiyya Beweging presenteren als een „profeet” in de zin van: dat de verschillende diensten van Mirza Ghulam Ahmad vergelijkbaar zijn met die van een profeet. Deze vorm van presentatie en benadering van de Hervormer (mudjaddid) door de Quadiani-Ahmaddi's heeft in de loop der jaren aanleiding tot misverstand, begripsverwarring en verzet bij grote conservatieve (orthodoxe) Islamitische groeperingen, waardoor deze groepen van moslims en de Ahmaddi's steeds in contraversiele sfeer leven.

Het verschil tussen Ahmaddi's en Sunni's :

De Ahmaddi's worden ook bestreden door de Orthodoxe moslim groeperingen, die ook bekend staan onder de namen Sunni's, Sunnieten of wel Ahle Sunnat Wal Jamaat. De representatie hiervan in Suriname is de „Surinaamse Moslim Associatie” (S.M.A.) met als hoofdkwartier aan de Kankantriestraat.

De Sunni's willen niets horen van Mirza Ghulam Ahmad Saheb, dus ook niets van de Ahmadiyya Beweging, zich op het standpunt stellend dat de Ahmaddi's (zowel Quadiani—als Lahori—Ahmaddi's) Mirza Ghulam Ahmad Saheb aanvaarden als een „profeet”, hetgeen in strijd is met het zeleg der profetie, zoals vastgelegd in de Heilige Qoraan, waarin, o.m. wordt bepaald dat de Heilige Profeet Mohammed (s.a.w.) de laatste profeet is. Aldus door redenerend komen de Sunni's tot de konklusie dat alle Ahmaddi's die door hen „Mirzais” worden genoemd, „non-moslims” zijn. Hieruit blijkt dat de Sunni's deze thans dogmatisch geworden materie nooit hebben willen begrijpen. Ook de openbare discussies en dialogen tussen Ahmaddi's en Sunni's hebben daartoe geen bijdrage kunnen leveren. Gememoreerd zij de zeer hevige discussies terzake in het openbaar gehouden in theater Bellevue enkele jaren geleden tussen maulana Nurani (een sunniet van de S.M.A.) en Moulvi Al Hadj Jacob Mohamedajoeb (een Lahori -Ahmaddi van S.I.V.). De Ahmaddi's hebben zich steeds geprotesteerd tegen het verkeerdelijk door de Sunnieten ingenomen standpunt. De Lahori-Ahmaddi's daar boven hebben mede protest aangezekend tegen generalisatie, immers de begripsverwarring en het misverstand rondom Mirza Ghulam Ahmad Saheb worden veroorzaakt door de Quadiani-Ahmaddi's. Voor alle duidelijkheid zij daarom nogmaals herhaald:

- a. dat de Ahmaddi's (Lahore en Quadian) de grote verdiensten en de positieve richtlijnen van Mirza Ghulam Ahmad Saheb slechts aangrijpen om de „Ahle Sunnat Wal Jamaat”, zoals deze is geent op de Heilige Qoran en Hadith in ere te houden, te verdedigen, te propageren en te verspreiden. Deze Ahmaddi's zijn derhalve de beste sunnieten;

- b. dat de Lahori-Ahmaddi's Mirza Ghulam Ahmad Saheb beschouwen als een Hervormer, waartegen niemand, ook de sunniet geen bezwaar kan hebben, omdat niet wordt gezondigd tegen de principes en beginselen van de leer van de Islam;
- c. dat de Quadiani-Ahmaddi's Mirza Ghulam Ahmad Saheb eveneens als een Hervormer beschouwen, met dien verstande evenwel dat zij deze stichter van de Ahmadiyya Beweging bij hun propaganda presenteren als „profeet”, waarbij zijn grote verdiensten worden vergeleken met die van een profect. Tegen deze wijze van propageren hebben niet alleen de sunni's, maar ook de Lahori-Ahmaddi's bezwaar en principiele bedenkingen.

Terwille van het overzicht zijn de overige verschilpunten, die mede uit het bovenstaande voortvloeien, hier onbesproken gelaten.

Afdelingen van de S.I.V. contra Hoofdbestuur S.I.V.

De discussies over de meningsverschillen rondom de persoon van Mirza Ghulam Ahmad Saheb, die tot dusverre werden gevoerd tussen de Ahmaddi's (S.I.V.) en de Sunni's (S.M.A.), zijn thans overgezwaaid naar de S.I.V., waardoor thans onder de gelederen van de S.I.V. pro's en contra's zijn ontstaan omtrent de stichter van de Ahmadiyya Beweging. D.w.z. dat enkele voorvechters en verdedigers van de Ahmadiyyat in S.I.V. -verband anno 1974 zijn opgestaan om aanvallen te openen op deze Beweging met als doel de Ahmadiyyat, die als een principieel en fundamenteel grondbeginsel ten grondslag van de S.I.V. ligt, hiervan los te rukken.

Deze groep wordt aangevoerd door de heer Sultan Kallan, voorzitter van de Ittafakoel Islam, een afdeling van de S.I.V. te Livorno. Hiertoe wordt ook gerekend het Hoofdbestuur van de S.I.V., dat, het vertrouwen van de cum suo djamaat beschamend, de heer Kallan in de gelegenheid stelt de Ahmad-

di's belachelijk te maken en is derhalve mede oorzaak van de ontstane deining binnen de S.I.V. Tot deze groep kunnen voorts worden gerekend de adviseurs en enige medewerkers van het Hoofdbestuur, Hiertegenover staan alle Afdelingen van de S.I.V. (met uitzondering evenwel van de Afdeling, waarvan de heer Kallan voorzitter is) alsmede de Imaams, moulvi's, mobaligh's, die als Islamdeskundigen verbonden zijn aan de Afdelingen. Van de in totaal 13 afdelingen van de S.I.V. zijn de volgende 11 afdelingen contra het Hoofdbestuur: Imdadia Islam (Pad van wanica), Afd. S.I.V.-Paranam, Mofidoel Islam (Leiding 19), Hifazatoel Islam (Kroonenburg), Afd. S.I.V.-Alkmaar, Tackveatul Islam (Pl.Vredenburg), Shamsul Islam (Land van Beekhuizen), Shane Islam (Mottonshoop), Kamroel Islam (Leysweg) Tanziemoel Islam (Huwelijkszorg, distr. Saramacca) en Namaaz Leauge (Combe). Dit blijkt uit een aan het Hoofdbestuur gerichte brief d.d. 28 oktober j.l., waarin de besturen van deze Afdelingen te kennen geven geen prijs meer te stellen op de bezoeken van het Hoofdbestuur aan de Afdelingen. (De Afd. Himajat Islam van Welgedacht C kon echter niet worden bereikt). Tegen het Hoofdbestuur zijn ook de zelfstandige Islamitische verenigingen die bij de S.I.V. zijn aangesloten. deze zijn Noer e Islam (Nw. Amsterdam), Tartiboel Islam (Nw. Nickerie) en de Islamitische Vereniging te Meerzorg.

Uit het bovenstaand blijkt duidelijk dat het Hoofdbestuur en de zijnen slechts een kleine groep vormen, die om de hieronder volgende redenen de S.I.V. willen zuiveren van de Ahmadiyyat:

De argumenten van het Hoofdbestuur en de zijnen kunnen als volgt worden samengevat:

1. de regering van Saoedi-Arabië heeft besloten om de Ahmaddi's niet toe te laten tot de Heilige pelgrimsplaats in Mekka, waardoor deze moslims zo ook de mogelijkheid wordt ontnomen om aan zijn bedevaartsplichten te voldoen;
2. de regeringen en andere godsdienstige organisaties van de Islamitische landen in het Midden-Oosten zijn niet bereid financiële steun te verlenen aan de S.I.V. voor de bouw van moskeeën scholen, internaten etc. aangezien deze vereniging een Ahmadiyya vereniging is; zoals bekend stelde koning Feisel van Saoedi-Arabië kortgeleden + Sf 90.000.- beschikbaar aan de S.M.A. (sunni's) voor de bouw van een internaat;
3. moskeeën, Heilige Boeken, prive-bezittingen van de Ahmadd's in Pakistan zijn de laatste maanden continu onderhevig aan vernielingen en andere daden van terreur, gepleegd door orthodoxe en extremistische moslimgroepen;

4. op een in Saoedie-Arabie gehouden Islamitische conferentie omstreeks April 1974 waaraan 140 Islamitische landen deelnamen, zou zijn besloten de Ahmaddi's te beschouwen als 'non-moslims' (om redenen als hierboven uiteengezet);
5. de Nationale Raad en de Senaat van Pakistan hebben een amendement op de Pakinstaanse grondwet aanvaard, waarbij wordt bepaald: „Een persoon wie niet gelooft in het absolute en onvoorwaardelijke zegel van de Profeetschap van Mohammed (s.a.w.), de laatste der alle profeten, of de profeetschap voor zich opeist, in welke zin en onder welke beschrijving dan ook, na Mohammed (s.a.w.), of een dusdanige claim als een profeet of religieuze hervormer erkent is geen moslim volgens de Constitutionele wet” (art. 260).
In art. 106 waar er een opsomming plaats vindt van non-moslim minderheden zijn toegevoegd de woorden: „en personen van de Quadiani groep of de Lahori groep (die zich Ahmaddi's noemen)”. Zij worden gelijk gesteld met personen die o.a. behoren tot Christenen, Hindoes, Sikh's Buddhisten, etc. In art. 295 A van het Pakistaanse Wetboek van Strafrecht worden strafbaar gesteld zij wier beroepen, praktijken en propaganda's in strijd zijn met de opvattingen omtrent het zegel van de Profeetschap van Mohammed (s.a.w.).
6. in de geschriften van Mirza Ghulam Ahmad Saheb komen er verwarringen en tegenstrijdigheden voor, die deze figuur minder acceptabel maken.

Op grond van bovenstaande argumenten nemen het Hoofdbestuur van de S.I.V. en de zijnen dat de S.I.V. niets te maken moet hebben met de Ahmaddiyyat, waartegen 11 Afdelingen imaams, moulvi's en moballigh's van de S.I.V. en de zelfstandige aan de S.I.V. geassocieerde Islamitische verenigingen hevig protest hebben aangetekend, en bestrijden de bovenvermelde argumententatie als volgt:

Ad. 1 Ahmaddi's worden niet toegelaten tot Mekka voor bedevaart.

In de afgelopen jaren zijn verschillende S.I.V.-ers (Ahmaddi's) naar Mekka gegaan voor bedevaart en allemaal zijn teruggekeerd met de titel van 'HADjie'. Er bestaat geen enkel vorm van beletsel voor een moslim om aan zijn heilige plicht van Hadj te voldoen. Je gaat naar Mekka als moslim (Islamiet) en niet als Ahmaddi, Sya, Sunni, Wahabi, Quadiani, etc. Immers de hadj wordt verricht volgens de voorschriften van de Islamitische leer en niet volgens voorschriften van de Islamitische groepering die je aanhangt.

Ad. 2 Islamitische landen in het Midden-Oosten weigeren S.I.V. financiële steun.

De Islamitische landen in het Midden-Oosten zijn sunnieten en geen Ahmaddi's. Het ligt dus voor de hand dat sunnieten geen moskeeen scholen en internaten voor Ahmaddi's gaan bouwen. Moet je dan om deze reden je principes prijsgeven???

Ad. 3 Vele terreurakties zijn gericht tegen Ahmaddi's in Pakistan.

De Ahmaddi's in Pakistan zijn daardoor geen 'extremisten' geworden om zodoende zich veilig te stellen, maar ze bleven hun principes en hun geloof verdedigen. Uit deze terreurakties kunnen derhalve moeilijk een argument worden geput om geen Ahmaddi's meer te zijn.

Ad. 4 140 moslimlanden besloten op een conferentie om de Ahmaddi's buiten de grenzen van de Islam te zetten.

Op een conferentie waaraan, alleen sunnitische organisaties deelnamen, kan niet anders worden verwacht dat de vooruitgang en de daden van de Ahmadiyya Beweging zouden worden veroordeeld. Deze organisaties hebben de Ahmaddi's steeds als hun vijand en non-moslims beschouwd en als zij dit op een internationaal conferentie nogmaals vastleggen, hebben zij niemand verrast.

Ad. 5 Pakistan heeft zijn grondwet in die zin gewijzigd dat Ahmaddi's (zowel de Qadiani als de Lahori groep) non-moslim minderheid zijn. Hun godsdienstige activiteiten worden zelfs strafbaar gesteld.

Dit besluit van Pakistan moet juist sterk worden veroordeeld, omdat de godsdienstvrijheid ernstig wordt beknot, hetgeen in strijd is met de fundamentele menselijke grondrechten, die in de conventie van Rome erkenning vinden.

Dit besluit is bovendien genomen door het Parlement van Pakistan. En dit is een 'politiek' orgaan en geen 'godsdienstig' orgaan. Politieke motieven hebben derhalve in belangrijke mate geleid tot de hier bedoelde besluitvorming. Wanneer verder de aanmerking wordt genomen dat het geheel Pakistaanse Parlement uit Sunni's bestaat, dan hebben deze Sunni's niets anders dan hun alom bekende visie m.b.t. de Ahmaddi's gelegaliseerd. Een nieuw standpunt hebben zij echter niet geformuleerd. De Pakistaanse wet of de wet van welk land dan ook kan niet algemeen verbindend worden geacht voor de moslims over de gehele wereld. Pakistan is ook geen land dat geroepen is 'universele' richtlijnen voor de moslims vast te stellen naar analogie van hetgeen de Paus doet voor de Rooms-Katholieke kerk. Voor de moslims in Suriname bijvoorbeeld is

slechts van belang dat zij zich als burgers van het land houden aan de wetten van Suriname, waarin de godsdienstvrijheid als grondrecht van iedere burger is gewaarborgd, voorts heeft hij zich als moslim te houden aan de voorschriften, principes en beginselen die universeel zijn vastgelegd in de Heilige Qoraan en de Hadith.

Als Pakistan de grondrechten, zoals vrijheid van godsdienst, met de voeten treedt, hetgeen ook in strijd is met de leer van de Islam, is een daad die moeilijk kan worden onderschreven.

Ad. 6 De tegenstrijdigheden die voorkomen in de talrijke geschriften van Mirza Ghulam Ahmad Saheb maken het minder acceptabel.

Deze stelling snijdt geen hout. Mirza Ghulam Ahmad was een doodeenvoudige 'mens' en alsodanig kan hij fouten hebben gemaakt of tegenstrijdigheden hebben verkondigd. Hij was geen Profect die feilloos heeft gehandeld. Door steeds op bepaalde fouten en bepaalde passages in zijn geschriften te wijzen met de bedoeling zijn grote prestaties en de waarheid te verdoezelen en hem opzettelijk in kwaad daglicht te stellen, is zeer laf en on-Islamitisch. Duidelijk moet daarom worden gesteld dat de Ahmaddi's de leerstellingen van Mirza Ghulam Ahmad volgen voorzover deze stroken (dus niet strijdig

zijn) met de Heilige Qoraan en de Hadith, waarop de Ahle Sunnet Wal Jamaat stoelt.

Uit de bovenstaande pro's en contra's m.b.t. de Ahmadiyyat blijkt de controverciele sfeer, waarin enerzijds het Hoofdbestuur van de S.I.V. met een Afdeling achter zich en anderzijds die 11 Afdelingen van de S.I.V. zijn terechtgekomen.

De Afdelingen hebben zich voorts op het standpunt gesteld:

- dat zij geen behoefte hebben aan discussies over de Ahmadiyyat. De opvattingen hierover zijn vrij duidelijk geformuleerd en deze materie is in de loop der jaren voldoende bediscussieerd, becommentarieerd, waardoor gemakkelijk een keus kan worden gedaan;

dat zij wier opvattingen niet stroken met de fundamentele beginselen en principes van de Surinaamse Islamitische Vereniging (S.I.V.) zich zelve uit deze vereniging dienen te verwijderen en elders aansluiting te zoeken;

Een zeer kwalijke zaak, vinden de 11 Afdelingen, dat het Hoofdbestuur het vertrouwen van de djamaat diep heeft beschaamd door mee te werken aan acties die gericht zijn op vernietiging van de fundamentele principes van de Vereniging dan 'de brandende vraagstukken' reeds in het begin stadium te bespreken met de besturen van de Afdelingen, met de Imaans, moulvi's adviseurs, Jamaitul Ulma, kortom met de gehele djamaat, omdat slechts zij bevoegd is een oordeel te vormen over haar eigen geschreven en ongeschreven regels, principes en beginselen. Mede op grond hiervan hebben de 11 Afdelingen het vertrouwen in het huidige Hoofdbestuur van de S.I.V. opgezegd bij aan haar ingediende brief van 29 oktober 1974, ondertekend door 68 leden, onder wie 26 bestuursleden van de verschillende Afdelingen, 6 moulvi's en 36 leden, waarin worden geeist:

- I met onmiddellijke ingang stop te zetten het verder plegen van feiten en handelingen gericht tegen de principiële en fundamentele beginselen van de S.I.V.;
  - II de bestuursactiviteiten te beperken tot afdoening der lopende zaken;
  - III uiterlijk op zondag 1 december 1974 een algemene ledenvergadering uit te schrijven, waarop:— alsnog rekening en verantwoording moet worden gegeven aan de djamaat;
- het Hoofdbestuur terstond haar mandaat moet neerleggen;
  - nieuwe bestuursverkiezingen worden gehouden.

Indien het Hoofdbestuur zulks nalaat te doen, zullen de leden genoodzaakt zijn ingevolge vigerende bepalingen van de Statuten van de S.I.V. maatregelen te treffen tegen verder verval en verderf van de S.I.V.

De redactie.

Oprichters van de S.I.V. en
voorvechters van de Ahmadiyyat
in S.I.V.-verband.

Zittend van links naar rechts: Moulvi Seikh Ahmad Ali (oud ondervoorz. S.I.V.), Hr. Hadji Abdoel Sovan, Moulvi Ameer Ali (uit Trinidad), Hr. Sardar Karamat Ali (oud voorzitter S.I.V.), Hr. Asgar Ali (allen nu wijlen) staand van links naar rechts: Hr. Abdoel Sakoer Joemanbaks (wijlen), Hr. Joesoef Karamat Ali, Hr. Asgar Karamat Ali (wijlen). Prof. Dr. R. Ali, Sheik Mohamed Jamaludin (oud-voorzitter v/d S.I.V., thans wijlen, vader van de huidige voorzitter v/d S.I.V. dokter I. Jamaludin), Hr. Mamadeus (wijlen), Hr. Soekroellah, meer bekend als Tjetja Soekroe Mia (ged-vele jaren penningmeester v/d S.I.V.). Bovenstaande foto werd in 1934 opgenomen ter gelegenheid van de komst van Moulvi Ameer Ali uit Trinidad, S.I.V. had n.l. gevraagd naar een maulana uit Pakistan, doch Moulvi Ameer Ali, die pas afgestudeerd was in de leer van de Islam in Pakistan, kwam hier voor tabligh in de Islam. Hij heeft toen ook gewezen op de grote verdiensten van Mirza Ghulam Ahmad Saheb, van wie de moslims in Suriname toentertijd slechts summiere kennis droegen.

KERNPUNTEN VAN DE ISLAM (vervolg A.H. No. 35)

(door: SOEDEWO)

(een bijdrage van A. NATAPRAWIRA)

ISLAMITISCHE WERELDBESCHOUWING.

Aan het Islamitische levensstelsel ligt een bepaalde wereld en levensbeschouwing, welke ter verkrijging van het juiste begrip van zaken noodzakelijk behandeld moet worden .....

Op vele plaatsen leert de H. Qoran ons, dat Allah de Eendoorzaak is van al wat bestaat. Alles komt van Allah en Allah is het doel, waarheen de ganse schepping zich beweegt (6:1; 2:117 etc.).

Op deze leer en op de Qoranische wetten der schepping en geleidelijke ontwikkeling, welke het heelal eeuwig beheersen, grondt zich de Muslimse emanatie-theorie, de leer nl., volgens welke al het bestaande uit het Allah's Wezen zou zijn voortgekomen.

Allah zou, volgens de Heilige Profeet Muhammad, gezegd hebben:

„Ik druk mij graag uit en ik schiep de wereld”.

„Spreek geen kwaad van het heelal, want Ik ben het heelal”.

Allah drukte en drukt zich voortdurend in het heelal uit, Zijn verscheidene attributen werden verstoffelijkt en het heelal was geschapen.

Het eerste attribuut, dat volgens deze leer in de beginne verstoffelijkt zou zijn geweest, was AL-GHAIB, het Ongeziene of het Onbekende. Zo zou een uiterst ijle en pikdonkere substantie zijn ontstaan, waaruit licht zou zijn voortgekomen, dat aan al wat is het aanzijn zou hebben geschonken (6:1).

De Heilige Qoraan spreekt verder van zeven trappen van ontwikkeling, welke de materie zou hebben doorlopen, voordat zij zou zijn geworden tot de miljarden hemellichamen, zonnen, planeten, aarden en manen, kortom het anorganische heelal, de aarde inbegrepen (7:54; 10:3; 11:7; 65:12).

Het ligt niet in mijn bedoeling over de schepping van de aarde te spreken (vergold de heer Soedewo zijn lezing). Het zij voldoende er op te wijzen, dat de aarde volgens de Heilige Qoraan van een gasvormige nevel (41:11) en in zes perioden zou zijn ontstaan, verdeeld over twee hoofdafdelingen (41:9, 10);

de eerste twee betreffen de anorganische, of ..... levenloze aardgeschiedenis, aan het einde waarvan water zou zijn ontstaan, dat de belangrijkste voorwaarde was voor het ontstaan van organische leven. Zonder water zou er geen leven mogelijk zijn geweest. Gelijk Allah in de Heilige Qoraan Zegt:

Met het ontstaan van water trad de geschiedenis der aarde een nieuwe periode in, het tijdperk der organische aardgeschiedenis, of de z.g. biochemie. Hierop hebben de overige vier perioden betrekking, gedurende welke alle vormen van leven, het ganse systeem van plantaardig, en dierlijk leven, zich geleidelijk ontwikkelde, met de mens als hoogtepunt.

De Heilige Qoraan leert ons dus, dat de mens verscheidene stadia van de ontwikkeling der materie heeft doorlopen, voor hij als aardbewoner de tegenwoordige toestand van fysieke volmaaktheid heeft bereikt en dat hij, evenals de boom en het dier, uit de schoot van moeder aarde is opgegroeid; In dit verband zegt de Heilige Qoraan:

„En voorzeker heeft hij (Allah) ulieden door verscheidene toestanden geschapen” (71:14).

„En Allah heeft ulieden uit de aarde doen groeien als eenen groei” (71:17).

En om alle twijfel weg te nemen, zegt de Heilige Qoran verder:

„En er is geen dier, dat op aarde loopt en ook geen vogel, die met zijn beide vleugels vliegt, of zij zijn geslachten als gijlieden” (6:38).

DE MENSELIJKE NATUUR.

Hiermee is de plaats van de mens in al het geschapene bepaald.

De Heilige Qoraan zegt in dit verband:

„Voorzeker hebben Wij de mens in de beste verhouding (symmetrie of vorm) geschapen; vervolgens maken Wij hem tot het laagste der lagen, behalve degenen, die gelooven en goede daden doen; zoo zullen zij een nimmer af te snijden belooning hebben” (95:4,6).

Zo staat de Heilige Qoraan dus op het standpunt, dat de mens onder al het geschapene, waaraan Allah een schone vorm heeft gegeven (32:7), in de beste verhouding is geschapen, d.w.z. dat hij geschapen is met de meest volkomen geschiktheid tot onbepaalde vooruitgang, maar dat hij ook in staat is zich te verlagen tot het laatste van alle wezens.

De schepping van de mens op de hoogste trap van de ontwikkeling der materie toch brengt mede, dat hij niet alleen iets nieuws in zich geschapen krijgt (23:14), dat men ziel noemt, maar ook dat hij iets heeft van de naast-lagere orde der schepping, hiermee wordt het dierenrijk bedoeld; dit zijn de driften, of ..... hartsochten, die in wezen gelijk zijn aan de dierlijke driften en daarvan slechts in graad verschillen.

Terwijl de materie dus haar vervolmaking in de mens bereikt, is zij krachtens de Qoranische evolutieleer tevens het beginpunt van een nieuwe schepping; een schepping van een wereld van driften, die in haar veredelde en verfijnde

vorm de essentiële voorwaarden vormen voor 's mensen psychische ontwikkeling langs verschillende trappen, voordat hij het doel van zijn schepping bereikt.

(wordt vervolgd).

SHAB - BE - BARAAT

Geachte Zusters en Broeders, heden zijn wij bijeengekomen om een feest te vieren n.l. Shab-be-baraat.

Heden met de volle maan of met de 14e dag en de 15e nacht van de maand SHABAAN vieren de moeslims Shab-be-baraat als feestavond. Het is eigenlijk geen feestavond maar een planningsavond. Volgens de Arabische terminologie is Shab-be-baraat geen strikt Arabisch woord. Shab is een Perzisch woord dat nacht betekent en baraat is een Arabisch woord dat ontslag of ontheffing betekent. Shab-be-baraat betekent dus de nacht van ontheffing. In deze betekenis is het niet duidelijk of dit feest algemeen in Arabie werd gevierd. Maar men zal toch willen weten hoe deze nacht toch een feestelijk karakter kreeg. Het is n.l. zo; toen de Heilige Profeet werd opgedragen om het verplichte vasten te verkondigen, die jaarlijks vanaf de nieuwe maan van de maand Ramzaan tot de volgende nieuwe maan plaatsvindt, was het niet gemakkelijk om de nieuwe maan te kunnen waarnemen, want Arabie is een land van buitengewoon warm klimaat; de lucht is aldoor vochtig en mistig, waardoor het erg moeilijk is de nieuwe maan waar te nemen. Daarom werden de bekende astrologen en meteorologen van Arabie, die in die dagen beroemd waren om hun kennis, die nacht opgeroepen om met hun berekening de volgende volle maan vast te stellen met het oog op het vasten. Want volgens de Heilige Koran moet niet zomaar of met twijfel worden gevast. En zo werd aan de moeslims op die avond, na het avondgebed, bekend gemaakt wanneer zij moesten vasten, zodat zij alle voorbereidingen voor het vasten konden maken. Op die avond nuttigden de moeslims een soort pudding, halwa, bereid van dadels, melk en suiker, wat bij dergelijke bijeenkomsten altijd de gewoonte was. Deze gewoonte werd ook door de naburige landen overgenomen z.a. Perzie, India, Afghanistan e.a. En deze nacht kreeg de naam SHAB-BE-BARAAT. In deze nacht werden alle voorbereidingen besproken in verband met de komende dagen van het vasten. De mens moest zich ontheffen van de wereldse en materiele zaken waaraan hij zo gehecht en gebonden is, teneinde te mediteren om zodoende

tot geestelijke verheffing te mogen komen en van zonden en kwaad te worden verlost.

Het vasten in de Islam is een Godsdienstige instelling, die nagenoeg gelijk aan het gebed is. Een Goddelijk bevel geldt in alle Godsdiensten als een verplichting, maar de Islam heeft een volkomen nieuwe betekenis aan de instelling van het vasten toegekend. Want voor de Islam betekende het vasten een of andere ontbering in tijden van nood en rouw, om dit met smart te doorstaan. Maar in de Islam is het een instelling tot lichamelijke reiniging, vergroting van het onthoudingsvermogen t.a.v. slechte handelingen en gewoonten en geestelijke verheffing van de mens. Dit is niet alleen het zich onthouden van drank en voedsel, maar het doel van het vasten is in het algemeen om de mens te leren alle kwaad te mijden en de gevoelens van pijn en honger van zijn medemens zelf te ervaren en te begrijpen. Gedurende het vasten wordt ook de gebedssfeer verhoogd. Naast de verplichte gebeden komen nog meer gebeden zoals het Tarawi-gebed en de Tahadjoed.

Het is logisch te begrijpen dat de fysieke toestand wat minder wordt maar de geestelijke toestand wordt des te beter en de mens voelt zich herboren.

Ik hoop dat U dit kort betoog toch een duidelijk beeld heeft van SHAB-BE-BARAAT.

GODA HAFIEZ,

AL HADJ M.K. Joemman.

Utrecht – Nederland.

IS GOD VERGEVEND?

(door M.A. GULZAR)

God wordt in de gelovige kringen veel te lief voorgesteld. De z.g. ongelovigen daarentegen wenden zich met zekere spot van deze voorstelling af. Maar laat er eens iemand komen, die weer in een voor hen sympathieke taal de waarheden van de godsdienst weet te verkondigen en zie diezelfde ongelovige mensen zullen weer bij duizenden toestromen. De beroemde negentiende eeuwse Engelsman Thomas Carlyle zegt zo echt aan het slot van zijn stuk over profeet Mohammed in „Helden en heldenverering” het volgende: „De mensheid lijkt wel dood zwart zand. Maar breng er een vonk bij en nu blijkt het, dat ze uit buskruit bestaat. De mensheid is niet dood, maar ontplofbaar”. Om een ander beeld te gebruiken moet er dan b.v. een vioolspeler komen, die dit instrument meesterlijk weet te bespelen. Profeet Mohammed, moge Gods rijkste zegen op hem rusten, is zulk een mens geweest. Een van de foutieve denkbeelden, die het Godsbeeld verduisteren is, dat God steeds wordt voorgesteld als vergevend.

Nagenoeg de halve godsdienstige wereld is voor van dit woord. De gehele leer van het bloed van Jezus, die „vergiftigenis” moet bewerken, is daarop gebaseerd. 't Is ook wel prettig, het idee dat al je kwaad maar vergeven wordt. Deze voorstelling van God is in strijd met de wetenschap. Immers, de wetenschap leert ons: oorzaken hebben onafwendbaar haar gevolgen. Alle wetenschappelijke mensen vinden het daarom dan ook zonderling, dat met het zieleleven van de mens een uitzondering op deze heelal-wet zou worden gemaakt. Wij denken hier vooral aan de tienduizenden mensen, die er maandelijks op ons aardrijk sterven met het plezierig idee dat het bloed van Jezus letterlijk al hun zonden heeft afgewassen en dat ze met een keurig schoon leitje in het hiernamaals zullen arriveren. Maar ook denken wij aan de vrijzinnigen, die weliswaar niet in dat schoonmaakmiddel, maar toch aan de een of ander, ik weet niet wat voor manier geloven welke hun zonde wordt te niet gedaan. Wij zullen, overeenkomstig de leer van de Islam, tot het einde toe moeten boeten voor onze slechte daden. Wij gevoelen levendig dat God geen beul is, maar een heilig Wezen, Wiens wet bepaalt dat een mensenkind, dat berouw heeft als het ware een stuk grond is dat doorploegd en bemest wordt, waarop het goede, het geluk en vrede nu des te beter kunnen groeien. In zoverre is berouw voordelig voor onze ziel en voor ons geluk. Maar dit alles gaat volgens vaste wetten en bepaalde tijdruimten. Een plotselinge vergiftigenis, een plotselinge afwassing of tenietdoening kan eenvoudig niet bestaan. Men late zich met een gefantaseerde vergeving niet paaien. In het voorgaande hebben wij getracht te betogen, dat onze zonden ons niet worden vergeven in de zin van afgewassen. Immers, de gevolgen ervan blijven bestaan. Misschien vraagt iemand ons hoe wij denken over de gelijkenis van de verloren zoon, die diep

berouw heeft en voor zijn beste vader neervalt. Deze tilt hem op, kust hen en is helemaal weer goed op hem. Laat ons beginnen te zeggen, dat wij de gelijkenis van de verloren zoon tamelijk wel aanvaarden. Maar tevens, dat ze volstrekt niet in strijd is met hetgeen wij hebben gesteld. Wij geloven dat God ons nimmer loslaat, ook niet al doen we veel kwaad. En als we diep berouw krijgen, dan geloven wij dat we in de juiste verhouding tot God komen en dat Hij ons-om het met een menselijk woord te zeggen-aanneemt. Want God is wel een streng wezen, die ons zelfs met de vreselijkste levens-en wereldgebeurtenissen wil opvoeden, maar tot ons heil. Hij is dus juist in Zijn gestrengheid in de grond een liefhebbende God. En als de vreselijke beproevingen, die we zowel hier als in het hiernamaals moeten doormaken werkelijk doorgemaakt zijn en ons hart is murw geworden en tranen van berouw zijn doorgebroken, dan zal het ons weder goed zijn bij God, gelijk het de verloren zoon goed bij zijn vader was, de avond van zijn thuiskomst. Wil men dat nu alles noemen „zonde vergeving” dan hebben we daar dit tegen, dat dit woord onmiddellijk tot misverstand aanleiding geeft. Want dan denken de meeste mensen: O, als de zonden vergeven zijn, dan zijn ze als het ware weg. Dan zijn ze uitgewist en onze lei is weer schoon. We geven gaarne toe, dat alle gelijkenissen gebrekkig zijn, maar wagen het toch de volgende gelijkenis U voor te leggen. Een onderwijzer heeft in zijn klasse een ongezegelijke, ondeugende nietlerende jongen, waar hij erg veel last van heeft en die hem veel zorg kost. Al zijn moeite is voorlopig tevergeefs. Het gevolg is dat de jongen achter raakt met leren. Vaak wordt hij weggestuurd en kan dat schooljaar onmogelijk tot een hogere klasse worden bevorderd. Aan het eind van dat schooljaar wordt het zelfs zo bar, dat hem voor goed de toegang tot de school wordt ontzegd. Bij aanvang van het nieuwe schooljaar echter, wanneer de andere kinderen weer op school zitten en onze afgeschreven lastpost alleen moet rondlopen, zich vervelende in zijn eentje, komt hij toch wel tot nadenken. Zijn vader heeft vaak met hem gepraat over zijn wangedrag. Maar meer indruk maakt het op hem, dat zijn moeder vaak in stilte over hem heeft zitten huilen, hetgeen hij heeft bemerkt. De laatste ontdekking maakt hem stil en nadenkend. Dit gaat zover tot hij op een dag een zeer moeilijk besluit neemt. Op een avond sluipt hij naar meesters huis en vraagt hem te spreken. Als hij binnen wordt gelaten waar nog niemand is, voelt hij zich zo beroerd en akelig. Alles draait en hij weet eigenlijk niets meer. Is hij het wel werkelijk, die daar staat? Voetstappen worden gehoord en meester staat in de kamer. Hij ziet hem verbaasd aan. De jongen zwijgt, maar begint daarna te stotteren. Vraag ons niet lezer te beschrijven wat gesproken wordt tussen twee mensen, wanneer zij elkaar hebben gevonden voor het leven. Zulke samenkomsten en gesprekken zijn niet te beschrijven, tenminste door ons niet. Het slot is dat de strenge meester de knaap omarmt. Geen van beiden zal dit ooit aan derden

bekennen. En de jongen mag weer op school komen. Hij is weder „aangenomen”. Meester is „verzoend”. Er is vergiffenis gegeven. Maar niet in deze zin, dat wat vroeger misdaan en ongedaan is, nu zal gelden als nooit gebeurd. Er zullen geen verwijten worden gehoord. Maar de jongen begrijpt heel goed, dat hij niet bevorderd kan worden tot een hogere klasse. Zijn onwetenschap blijft voorlopig. Hij moet veel inhalen en hard werken. Zijn „achterlijkheid is niet” tenietgedaan”. Hij moet weer van voren af aan in diezelfde klasse nog eens doorploeteren. Zo ook wij. En dit is de genade van het geduchte Goddelijk wezen. Dat het ons niet los zal laten, maar ons in een eeuwigheid wederom zal geven de gelegenheid om in te halen wat wij verzuimd hebben. Dus zullen wij de gevolgen moeten dragen van wat we hier hebben verzuimd. Er wordt ons dus niets kwijtgescholden in de zin van door de vingers zien. Dat zou ook verkeerd werken. Gesteld dat die meester tot die schooljongen zel: „Lieve vriend, wat houd ik nu toch weer van je. Kom, uit pure liefde bevorder ik je, vanwege je berouw evengoed tot de hogere klasse van de vlijtige jongens”. Ieder begrijpt, dat dit niet zou zijn tot voordeel van de jongen. Want in die hoge klasse kan hij nog niet meekomen. Hij heeft teveel lessen verzuimd. Kwam hij onrechtvaardig toch in de hogere klasse, dan zou hij het onderwijs niet kunnen volgen. En zijn hele opleiding zou in de war lopen. Het is dus liefde en genade, dat hij zitten blijft in die lagere klas. Het is tot zijn bestwil. De gevolgen van zijn kwaad blijven dus bestaan en moeten door vlijtig studeren worden goedgeemaakt. De wet van oorzaak en gevolg wordt dus niet verbroken. Tot het besluit het volgende: Als men in de godsdienstige wereld rondziet, dan bemerkt men dat het woord „vergeving van zonde” en met zulke woorden als „zalig in de Heer ontslapen en hij is nu in de hemel gekomen”, enz. verschrikkelijk lichtvaardig wordt omgesprongen.

.....

YOGA EN GODSDIENST (vervolg 3.)

(door: A. MAHMOOD)

ONS BEWUSTZIJN:

Ons Bewustzijn ligt onder ons gevoel en achter ons denken. Het is dat deel van onszelf, dat voelt en denkt, dat het voelen en denken ondergaat, dat de resultaten beoordeelt van het voelen en denken. Wij denken dat wij weten als een resultaat van ons denken en het overnemen van door anderen geformuleerde gedachten. Dit is niet het weten dat wij zoeken. Het weten dat wij dagelijks in onze buitenwereld toepassen, is meestal een gevolg van onthouden, dat is vasthouden in de hersenen. Het HOGERE WETEN waar het hier om gaat, houdt verband met het ZIJN. Het is een besef opgebouwd door ervaring en beschouwing een besef van HOGER ZIJN en tevens te zijn aan alles wat is, deel te zijn van een UNIVERSEEL LEVEND ZIJN. Wij weten alleen dat wij zijn, dat wij meer dan plant of dier zijn. Waar is het centrum van ons bewustzijn? Wij hebben reeds gezien dat het niet in de hersenen ligt. Het zetelt ook niet in het hart, want het lichaam, het voelende en denkende lichaam is slechts een instrument waarvan het zich bedient. Wij moeten het zoeken in het middelpunt van ons lichaam, achter de navel.

Voor ons hecht de navel slechts symbolische betekenis, als de plaats, waar het leven ons lichaam is binnengetreden. Wij dienen ons voor te stellen dat wij nog steeds, evenals in het lichaam van onze moeder, door een navelstreng zijn verbonden met het hogere ons omringende leven, echter is de navelstreng, die ons verbindt met het universele leven, een blijvende, zonder welke ons leven niet mogelijk is. Dit brengt ons op een eigenaardig probleem dat wij ervaren zodra wij trachten te MEDITEREN met gesloten ogen. Om beschouwend te denken moeten wij onze aandacht naar binnen richten. In ons dagelijks leven wordt onze aandacht als regel automatisch gericht door de ogen. Zodra wij de ogen sluiten wordt het richten van de aandacht een bewuste daad, die wilskracht vereist. Als wij onze aandacht niet richten, springt zij van het ene onderwerp naar het andere. Aansluitend aan hetgeen wij zo even hebben opgemerkt, is er een eenvoudige oefening, die dit probleem oplost. Deze oefening komt hierop neer, dat wij ons bewustzijn, dat in ons gevoel ons gehele lichaam bestrijkt, gecentreerd denken in het midden van ons lichaam. Net alsof het een vloeistof is, stellen wij ons voor dat wij het bewustzijn terugtrekken uit onze benen, armen, ons hoofd en ons bovenlichaam. Terwijl wij dit oefenen, kunnen wij onszelf helpen onze aandacht te richten door nu en dan met een vinger te drukken op het uiterste

einde van ons borstbeen. Wij moeten trachten de aandacht steeds weer op dit punt terug te brengen en van daar in diepere beschouwing te gaan. Als men op de juiste wijze **MEDITEERT**, krijgt men een gevoel van **DIEPE VREDE** en **RUST**, dat zeer weldadig aandoet aan onze gezondheid. Zodra men de rust kent van een **GESLAAGDE** meditatie, krijgt men het verlangen om te leren hoe men het voelende en denkende lichaam voor korte tijd geheel kan uitschakelen. Door te mediteren leert men de buitenwereld voor kortere tijd te vergeten. Men blijft echter voelen en denken, omdat de meditatie gebruik maakt van het lichaam. Het lichaam echter is eveneens een deel van de buitenwereld. Wij kunnen pas werkelijk contact maken met onze buitenstoffelijke „**KERN**”, als wij leren hoe wij het lichaam kunnen terzijde stellen, zij het slechts voor korte tijd.

WAARSCHUWING:

DEGENE, DIE DE RUSTTOESTAND VAN DIEPE VREDE EN RUST NA DE MEDITATIE NIET BEREIKEN KAN, MAG NIET OVERGAAN NAAR DE VOLGENDE FASE: „CONCENTRATIE”.

(wordt vervolgd.)

*****VREDE ZIJ MET U ALLEN!*****

" DE ISLAM "

(door: Maulana Mohammed Ali, M.A.L.L.B

HET GELOOF IN DE ENGELELEN EN ZIJN BETEKENIS.

Thans heb ik de drie fundamentele beginselen van het Moeslimse geloof in het kort uiteengezet, maar ik mag er verder aan toevoegen, dat het geloof in het geloof in het onzichtbare eveneens het geloof in die tussenpersonen in zich sluit, welke wij engelen noemen. Dit geloof, hoewel algemeen bekend bij vele godsdiensten, is toch niet algemeen aangenomen als de drie boven uiteengezette beginselen. Enkele opmerkingen over de waarheid, die aan dit geloof ten grondslag ligt, is hier dus niet misplaatst. In de fysieke wereld merken wij als een vaststaande wet, dat wij, niettegenstaande de vermogens en machten in ons, uitwendige krachten nodig hebben. Het oog is ons gegeven om er mee te kunnen zien, en het ziet, doch niet zonder de hulp van het licht buiten ons. Het oor ontvangt de klank, maar zonder tussenkomst van de lucht kan het aan dat doel niet beantwoorden. De mens heeft dus wezenlijk iets nodig buiten hetgeen hij in zich heeft, en evenals in de stoffelijke wereld is dat ook het geval in de geestelijke. Juist als onze lichamelijke vermogens op zich zelf niet voldoende zijn om ons in staat te stellen enig doel in de fysieke wereld te bereiken zonder hulp van andere machten, zo kunnen onze geestelijke vermogens ons op zich zelf niet er toe brengen goede of slechte daden te doen, doch ook hier zijn tussenpersonen noodzakelijk, welke bestaan onafhankelijk is van onze inwendige geestelijke machten, om ons in staat te stellen goede of slechte daden te doen. Met andere woorden, er zijn twee aantrekkingsvermogens ingeplant in de natuur van de mens: namelijk , het aantrekkingsvermogen tot het goede of wel tot het opklimmen tot hogere sferen der deugd, en het aantrekkingsvermogen tot het slechte of wel om zich te verlagen tot een soort van laag, dierlijk leven. Maar om deze krachten in werking te brengen zijn uitwendige tussenpersonen nodig, zoals zij nodig zijn in het geval van de fysieke krachten der mensen. De uitwendige tussenpersoon, welke de aantrekkingskracht tot het goede in werking brengt, wordt engel genoemd, en die, welke behulpzaam is tot het in werking van de aantrekkingskracht tot het kwade, wordt duivel genoemd. Wanneer wij gevolg geven aan de roeping van de aantrekkingskracht tot het goede, volgen wij de Heilige Geest, en indien wij de roeping van de aantrekkingskracht tot het kwade beantwoorden, dan volgen wij Satan. De ware betekenis van het geloof in de engelen is dus, dat wij de u i t n o d i g e r tot het goede of de aantrekkingskracht tot het goede, welke in ons is geplaatst, moeten volgen.

KHWADJ A KAMALUDIN B.A. LL. B.

Stichter van de MUSLIM - MISSIE

te Woking (England).

(door: A. Nataprawira)

De Muslim - Missie te Woking (England), welke Khwadja Kamaludin ter hand had genomen, is niet de enige Missie in het Westen, doch het is verreweg de belangrijkste. Khwadja was een orator, een groot denker, een begaafde schrijver en heeft groot aantal werken achtergelaten. Dank zij zijn onverflauwde wilskracht welke zijn bijzondere karaktertrek was, was hij in staat zijn reeds lang gekoesterde plan om een Muslim-Missie te Woking te vestigen, ten uitvoer te brengen. Het was in 1912, dat die gedachte bij hem opkwam. In die tijd was hij werkzaam als advocaat aan de Pundjab Justitie te Lahore en het stond in verband met zijn beroep, dat hij in de gelegenheid geplaatst zag naar Engeland te gaan. Hij had zich dan ook voorgenomen deze gelukkige omstandigheid te baat te nemen, een droom waarmee hij geheel en al bezielde was.

Gezien de moeilijkheden, welke hij had te overwinnen, was het succes, hetwelk hij had kunnen boeken, inderdaad een groot wonder. Er waren in het begin enkele uit Engeland terugkerende Muslims, die zijn pogingen als gekkenwerk beschouwden. Het scheen voorwaar een onbegonnen werk te zijn om de eerste fundatie van zijn werkzaamheden te leggen. Hier was een lid van een onderworpen volk, dat een werk zou beginnen in een land, waarvan de mensen over dat volk regeerden; hij was een man uit een streek, die op de laagste trap van beschaving stond, en hij zou te werk gaan in een land, waarvan de mensen op de hoogste sport van de maatschappelijke ladder stonden, met het vooropgestelde doel hen tot zijn godsdienst over te halen - hen van hun godsdienst te bekeren, die ze beschouwden als de godsdienst voor Europa, waaraan ze de tegenwoordige staat van wetenschap, het materieel bezit en de onderwerping van de wereld meenden te danken te hebben, tot een andere godsdienst, die werd aangezien als die van een achterlijk, onwetend en onderworpen volk. En wat waren de middelen, welke hij daartoe kon aanwenden? Om te zeggen, geen rode cent, geen literatuur van betekenis, geen helpende hand! En hierin ligt inderdaad de grootheid van de grote Khwadja, dat hij geheel zonder middelen, zo'n belangrijke stap had aangedurfd. Doch hij had een ding met zich en dat was; een diep geloof in Allah en de overtuiging dat de Islam onmogelijk dood kon gaan, dat deze godsdienst wel tijdelijk onderworpen kon worden, om dan een ongekeerde geestelijke overwinning te behalen, dat de Islam zou zegevieren, gelijk de

Heilige Qur'an reeds dertien eeuwen geleden had gedaan met de woorden: „Hij is het, Die Zijn Apostel heeft gezonden met leiding en de ware godsdienst, dat Hij zal zegevieren over alle andere godsdiensten” (48:286), en ten slotte de overtuiging, dat de Heilige Qur'an een grote kracht was, welke de hele mensheid zou onderwerpen, in weerwil van de schier onoverwinnelijke materieele kracht, welke aan de andere zijde schaarde.

Gewapend met deze onwankelbare overtuiging verliet Khwadja zijn geboorteland, en met een vaste wil legde hij zich op zijn werk toe. De wegen, welke hij moest bewandelen om de mensen te benaderen, moest hij zelf zoeken; hij moest boeken en artikelen schrijven, zelf correspondentie voeren, gelden voor zijn werken verzamelen, en zijn pogingen werden door Allah met succes bekroond. In het jaar 1913 deed hij de “Islamic Review” het licht zien. De Wokingmoskee, die gesloten was gebleven sedert zij gebouwd was door de regeerder van Bhopal, werd nu geopend, en het hoofdkwartier van de Missie werd van Londen naar Woking overgebracht. Een grote steun was de verschijning van de Engelse vertaling van de Heilige Qoraan.

In vele opzichten is de Woking - Missie een succes. Zij heeft niet alleen vele bekeerlingen gemaakt, die tot een paar duizend liepen, maar zij kan ook met recht aanspraak maken op bekeerlingen te hebben, die behoren tot mensen van stand en rang in de maatschappij, terwijl in de letterkundige wereld eveneens een belangrijk succes was te boeken.

Daarmee is dus aangetoond, dat de Islam het verlichte Westen aantrekt. De literatuur heeft een verandering in de religieuze ideeen van de mensen teweeggebracht, zodanig, dat er thans een veranderde houding valt op te merken, niet alleen jegens de Islam, maar ook jegens het Christendom. Het oude doctrine van de goddelijkheid van Jezus is nu zo geïnterpreteerd, zelfs door de geestelijkheid, dat het een ontkenning betekent, van de verklaringen, die reeds lang gehuldigd zijn. De goddelijkheid van Jezus die de basis vormt van het Christendom, wordt nu verklaard, gelijk de Islam reeds 13 eeuwen bekend gemaakt heeft, in die zin, dat hij wordt beschouwd als de volmaakte goede persoon. Het is slechts een kwestie van tijd, dat deze veranderde mening ingang vindt bij de publieke opinie, en dan zal de tijd ook daar zijn, dat het Christendom plaats moet maken voor de Islam. Het is de plicht van iedere Muslim om de helpende hand te bieden aan de godsdienstige revolutie, waarvan de fundatie door khwadja Kamaludin is gelegd.

Uit: Correspondentie-Blad.

MOHAMMED ALI HEROVERD OP GRANDIOZE WIJZE WERELDTITEL „BOKSEN”

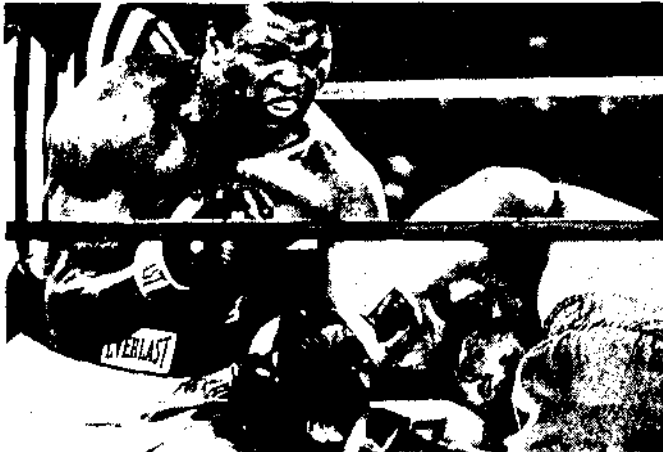
(door: Ir. G.D. Soerdjoesingh)

In AL HAQ No.34 (juli 1974) citeerden wij een gedeelte van de uitspraak van 's werelds grootste bokser zwaargewicht: „dat de wereld straks een nieuw moslim wereldkampioen bokser zwaargewicht mag verwachten”.

Welnu, op woensdag 30 oktober is het Mohamed Ali inderdaad gelukt om, overigens op formidabele wijze, de wereldtitel te heroveren op George Foreman door een knock out in de achtste ronde. Na een min of meer gelijk opgaande, doch felle strijd, van 5 rondes, werd Ali duidelijk sterker in de 6-e en 7-e ronde en bracht middels een combinatie van stoten zijn tegenstaander de genadeslag toe in de achtste ronde. Velen hadden niet geloofd in een overwinning van Ali, temeer daar Foreman 7 jaren jonger is, en van de 40 wedstrijden er 37 gewonnen had d.m.v. een knock out en 3 op punten.

Ali is de tweede bokser, die na onttroond te zijn de wereldtitel heeft heroverd. (de eerste was Patterson) Feitelijk werd Ali de wereldtitel ten onrechte ontnomen, toen hij weigerde in dienst te treden van het Amerikaanse leger. Met deze overwinning heeft hij bewezen een waardige wereldkampioen te zijn.

Vermeldenswaard is tenslotte dat Ali voornemens is zich terug te trekken uit de bokswereld, teneinde zich toe te leggen op de verspreiding van de Islam. De vraag is of hij in staat zal zijn de vele uitdagingen, die er zullen volgen, te weerstaan.

BUTTENLANDS NIEUWS

door: M.S. Sewpersad

Uit Nederland

EEG—verzoek aan Arabische landen:

EUROPEES—ARABISCHE DIALOOG IN NOVEMBER

Vertegenwoordigers van de Europese Economische Gemeenschap (EEG) en de Arabische wereld zullen in november in Parijs bijeenkomen voor inleidende besprekingen over toekomstige economische samenwerking. De sekretaris-generaal van de Arabische Liga (de Egyptische minister van buitenlandse zaken) Mahmood Riad, heeft dit aan de Parijse korrespondent van het Amerikaanse weekblad „Newsweek” medegedeeld.

Het komende overleg in Parijs houdt de eerste bijeenkomst in van een algemene commissie van de negen EEG-landen en twintig Arabische landen, met als taak werkgroepen te vormen die de bijzonderheden van mogelijke samenwerking op het gebied van o.a. industrie, landbouw, wetenschap en techniek bestuderen.

In Arabische kringen is men van mening dat het Europees-Arabische dialoog zal leiden tot het aktiveren van overtollige Arabische olie-inkomsten. Riad zei dat er bepaalde regels zullen worden vastgesteld voor het gebruik van Arabisch kapitaal. Dit vraagstuk is nog steeds een punt van discussie in de Arabische landen. De meningen over wat er met dat geld moet worden gedaan lopen nogal uiteen.

OP DE VRAAG OF DE ARABIJEN EEN LENING ZULLEN VERSTREKKEN AAN DE EEG, ANTWOORDEDE MINISTER RIAD: „ DE ARABISCHE LANDEN HEBBEN SAMENWERKING OP VELE GEBIEDEN IN GEDACHTEN. DEZE VRAAG KAN NU MOEILIK BEANTWOORD WORDEN' IK VERWACHT DAT WIJ DOOR MIDDEL VAN EEN DEBAT EEN OPLOSSING ZULLEN VINDEN”.

De lezers zullen zich herinneren toen de EEG eertijds aan enkele Arabische-landen het lidmaatschap van de EEG op lange baan schoof om Israël binnen te halen. De omstandigheden zijn thans van dien aard dat met de Arabische landen (en vooral die landen die rijk zijn aan olie) terdege rekening moet worden gehouden.

Plan voor moskee in Den Haag

Met steun van de ambassadeurs der Islamitische landen in Den Haag en van de rijke olielanden in het Midden-Oosten, hopen Islamitische initiatiefnemers

volgend jaar te kunnen laten beginnen met de bouw van een moskee ten behoeve van de Arabische sprekende werknemers in Nederland.

De stichting, die de bouw van de moskee moet verwezenlijken zal waarschijnlijk binnenkort haar beslag krijgen. De bouwkosten van de moskee die in Den Haag zal verrijzen, zullen liggen tussen de 500.000 en 1.500.000 Ned. gulden. Dit zal afhangen van het feit of behalve de moskee ook nog enkele bijgebouwen gebouwd zullen worden bestemd voor kulturele of sociale bijeenkomsten.

Koning Feisal haalt goud uit Manhattan Bank

Koning Feisal van Saoedie-Arabie, momenteel de rijkste man ter wereld heeft zijn goud uit de kluisen van de Chase Manhattan Bank in New York ter waarde van 31 miljard US dollars doen verwijderen. Hij heeft hiervoor geen reden opgegeven. In Amerikaanse financiële kringen is men nogal verbaasd over dit optreden.

Mohammed Riaz, de huidige Saoedie-Arabische ambassadeur in Nederland, aan wie om kommentaar werd gevraagd, verklaarde in dit stadium geen uitlatingen te kunnen doen. Wel had hij begrip voor de stap van zijn regering in Riad.

AFDELINGEN S.I.V. ZECHE EN VERTROUWEN *ih* HOOFDBESTUUR OP

Aan: het Hoofdbestuur van de
SURINAAMSE ISLAMITISCHE VERENIGING
P/a Watermolenstraat 13
P a r a m a r i b o

„Open brief”

Assalam-u-alaikum w.w. Mijne Heren,

Ondergetekenden, allen bestuursleden van de AFDELINGEN van de Surinaamse Islamitische Vereniging (S.I.V.), alsmede de Imaams, moulvi's, moballigh's en de leden, *nemen hierbij de vrijheid te*

O V E R W E G E N

1. dat u tot grote verbazing en diepe ergernis van de leden van de Surinaamse Islamitische Vereniging, in het bijzonder van de Afdelingen die wij vertegenwoordigen, doende bent de „AHMADIYYAT”, die als een principieel en fundamenteel beginsel aan de Surinaamse Islamitische Vereniging (een van de grote verdiensten van de voorvaders van de S.I.V.) ten grondslag ligt, te verkrachten, hetgeen o.m. blijkt uit:
  - a. al uw publikaties rondom de recentelijk te Paramaribo gehouden 6de Ahmadiyya Convention, waarbij u brutootweg en „eigenmachtig” categorisch de naam „ahmadiyya” hebt vermeden;
  - b. de in plaatselijke pers door u (zonder enige aanleiding) uitgegeven communiqué (zie De West van 15 augustus 1974), waarin u op schandelijke wijze verzwijgt dat de Surinaamse Islamitische Vereniging een uitgesproken „AHMADIYYA VERENIGING” is en als zodanig is aangesloten bij:
    - de Ahmadiyya Anjuman Isha'at Islam te Lahore en
    - de Ahmadiyya Anjuman Isha'at Islam for the Western Hemisphere, met als hoofdzetel te Trinidad;
  - c. de in uw tegenwoordigheid gedane vernederende aanvallen op de Ahmadiyyat door de heer Sultan Kallan op de te Paramaribo gehouden conventionbijeenkomst d.d. 30 augustus 1974;
2. dat u de Surinaamse Islamitische Vereniging op het „internationaal forum” op zeer inadequate wijze hebt vertegenwoordigd door een Ahmadiyya Convention te organiseren, waarop u zeer verrassend een aanval opent dan wel laat openen op de Ahmadiyyat in plaats van deze gezamenlijk te propageren, hetgeen een ernstige belediging inhoudt voor de uit Trinidad, Guyana en Engeland uitgenodigde gasten, waardoor u eerder een verwijdering hebt tot stand gebracht dan de ons allen dierbare „verbroedering”, zoals deze dan ook beoogd werd;
3. dat ons vermoeden thans gerechtvaardigd is dat u al geruime tijd onder een voor de Surinaamse Islamitische Vereniging vernietigende invloed staat een Afdeling van de S.I.V. onder negatie van de wensen, verlangens en belangen van de overige Afdelingen;
4. dat u onder de reeds gesignaleerde invloeden de S.I.V. hebt getracht in de politiek te betrekken door aan de NPK-regering officieel en publiekelijk sympathie te betuigen (zie de desbetreffende berichten in de Ware Tijd van 27 en 28 februari 1974), hetgeen ook valt af te leiden uit uw dankbetuiging tijdens de slotbijeenkomst van de convention in Torarica, „niet alleen aan de comiteleden, doch ook aan de sympathiserenden van de N.P.K.” ondanks het feit dat in een eerder stadium aan u uitdrukkelijk werd gevraagd politiek buiten de S.I.V. te houden;
5. dat uw bestuur op de op 1 november 1970 algemene ledenvergadering werd gekozen als een „compromisbestuur”, o.a. met de opdracht:
  - a. de oude, haast onbruikbare statuten van de S.I.V. te vervangen door een nieuwe, waarin het beginsel van Ahmadiyyat zou moeten worden opgenomen;
  - b. het registreren van de leden van de S.I.V. en de lokale en op het democratisch principe gebaseerde bestuursverkiezingen te houden, aan welke opdracht tot op heden niet is voldaan, dan wel terzake slechts minimale voorbereidingen zijn getroffen, met als gevolg dat de S.I.V. bij de aanstaande bestuursverkiezingen wederom in een nieuw avontuur dreigt te worden gestort met alle consequenties van dien;
6. dat uw bestuursmijn van 3 jaar bijkans een jaar geleden is geëxpireerd, terwijl u nog steeds geen aanstellen maakt nieuwe bestuursverkiezingen uit te schrijven, (Len door u op 20 januari 1974 uitgeschreven algemene ledenvergadering is om allerlei duistere redenen nooit gehouden, met

onthouding van rekening en verantwoording aan de djamaat over het kalenderjaar 1973);

7. dat de djamaat nimmer aan u bijzondere mandaat heeft gegeven om langer dan uw zittingsperiode aan te blijven, terwijl uw bestuur thans om ons onbekende redenen is gereduceerd tot slechts enkele leden, waardoor ook het 'compromiskarakter' is komen weg te vallen;

KONKLUDEREN

- a. dat u een aanval heeft geopend op een van de meest principiële en fundamentele beginselen van de S.I.V., terwijl u ten enmale de bevoegdheid mist hieraan te tornen;
- b. dat u de S.I.V. op het 'internationaal forum' op onwaardige wijze hebt vertegenwoordigd, van welke blaam de S.I.V. spoedig moet worden gezuiverd;
- c. dat u onder een voor de Surinaamse Islamitische Vereniging vernietigende invloed staat, waarvan de S.I.V. zo spoedig mogelijk moet worden bevrijd;
- d. dat u de S.I.V., ondanks waarschuwingen zijdens de leden, toch nog geprobeerd heeft in de politiek te brengen, hetgeen wij sterk veroordelen;
- e. dat u niet in staat bent gebleken de aan u gegeven opdrachten met betrekking tot de wijziging der statuten van de S.I.V. en de ledenregistratie uit te voeren, hetgeen een zeer kwalijke zaak is;
- f. dat u niet langer in staat wordt geacht de belangen van de S.I.V. naar behoren te behartigen, weshalve spoed-maatregelen moeten worden getroffen, mede:
- om te voorkomen dat de bouwactiviteiten van de Hoofdmoskee aan de Keizerstraat langer stil blijven staan, mede omdat vele leden hun financiële toezeggingen niet zullen honoreren nu de Ahmadiyyat heeft willen loskoppelen van de S.I.V.;
  - om te voorkomen dat de afbouw van het internaat, annex lagere school in gedrang komt;
  - om alsnog uitvoering te geven aan de door u verwaarloosde projecten, zoals de aanleg van een nieuwe bergplaats, waarvoor de Overheid ruim twee jaar geleden een stukje terrein aan de Doekheweg beschikbaar heeft gesteld;
- g. dat uw zittingsperiode al verlopen is, zonder enige mandaat aan u langer aan te blijven, weshalve u verzuimd heeft bestuursverkiezingen uit te schrijven;
- h. dat thans de vertrouwensbasis waarop uw bestuur steunde geheel is komen weg te vallen;

BESLUITEN

met het opzeggen van het in uw bestuur gesteld vertrouwen en

E I S E N

- I. met onmiddellijke ingang stop te zetten het verder plegen van feiten en handelingen gericht tegen de principiële en fundamentele beginselen van de Surinaamse Islamitische Vereniging;
- II uw bestuursactiviteiten te beperken tot afdoening der lopende zaken;
- III uiterlijk op 1 december 1974 een algemene ledenvergadering uit te schrijven, waarop u :
- alsnog rekening en verantwoording geeft aan de djamaat;
  - uw mandaat terstond neerlegt en
  - nieuwe bestuursverkiezingen houdt.

-Indien u zulks nalaat te doen, zullen wij genoodzaakt zijn ingevolge de vigerende bepalingen van de statuten van de Surinaamse Islamitische Vereniging een algemene ledenvergadering bijeen te roepen om maatregelen te treffen verder verval en verderf van de S.I.V. c.q bestuursverkiezingen te organiseren.

Paramaribo, 29 oktober 1974
De Ondergetekenden
Deze brief was getekend door
68 leden, onder wie 6 moulvi's
en 26 bestuursleden van de
S.I.V., deel uitmakende van
10 van de in totaal 12 Afdelingen
(Rcd).

VW-FABRIEK IN PERZIE ZEER WAARSCHIJNLIJK

(door: M.S. Sewpersad)

uit NEDERLAND.

Sjah van Perzie zou na Krupp ook fors belang in VW willen:

De aankondiging van Sjah Reza Pahlavi van Iran, dat hij ook „geweldige economische transakties” in dan wel met de VS zou gaan afsluiten - waarover de heerser van de Pauwentroon overigens nog geen nadere mededelingen heeft gedaan - is in de Bondsrepubliek aanleiding geworden tot allerhande spekulaties.

Een daarvan is, dat de Sjah - na de aankoop van 25,4 procent van het aandelenkapitaal van een tot het Krupp-koncern in Essen, West-Duitsland, behorende hoogovenbedrijf in Bochum - ook deelhebber zal worden van de machtige Volkswagenwerke A.G. in Wolfsburg. Deze spekulaties hebben de koers van de VW-aandelen - die vanwege de slechte afzetsituatie de „vrijwillige” personeels ontslagen door „afkoop” van arbeidskontrakten en de verkorting van de werktijd een dieptepunt hadden bereikt - inmiddels weer omhoog gedreven.

De spekulaties aangaande de mogelijke belangstelling van de Sjah van Perzie voor een participatie in het VW-koncern zijn niet helemaal ongegrond. In de eerste plaats liet Sjah Reza Pahlavi reeds bij het afsluiten van Krupp-aandelentransakties weten, dat hij hoopte nog meer van zijn oliemiljarden te kunnen steken in ondernemingen in West-Duitsland voor welk land de Perzische keizer (mogelijkerwijze door zijn vroegere huwelijk met de half-Duitse ex-keizerin Soraya) een bijzondere sympathie heeft. In de tweede plaats is het sinds de VW-aandelenvergadering van begin juli jl. geen geheim meer, dat vertegenwoordigers van het grootste autobedrijfkoncern in West-Europa in Teheran onderhandelen over een kooperatieverdrag met Perzie over de oprichting van een gemeenschappelijke VW-fabriek.

Deze onderhandelingen lopen nog, maken echter een zeer goede kans met een positief resultaat te zullen worden bekroond, als wij tenminste de ambassadeurs van Iran en West-Duitsland in Den Haag mogen geloven.

Echter wordt het geenszins uitgesloten geacht, dat een Sjah-participatie in het aandelenkapitaal van het VW-koncern (dat 900 miljoen mark bedraagt) onderdeel van de transactie zal worden en dat Sjah Reza - die financieel-economisch zeker niet op z'n keizerlijke hoofd is gevallen de ko-operatie met VW in Iran zelf wil afdekken met de verwerving van een kwart van het aandelenkapitaal van het VW-koncern.

Een minderheidspakket, dat de Sjah met 25,4 procent ook bij het Krupp Hoogovenbedrijf in Bochum verwierf - zou bij de huidige lage koers van de VW-aandelen nog geen 400 miljoen mark kosten, wat voor Sjah Reza Pahlavi een peulschilletje is, een schilletje - zo dun als een sigarettenpapier.

Dit zou echter betekenen dat de federale regering in Bonn en de landsregering van de deelstaat Nedersaksen in Hannover, die samen nog 40 procent van het aandelenkapitaal bezitten, een deel van hun bezit zouden moeten afstaan. Er staat in de statuten, dat ook degene, die een groot belang aan aandelen zou verwerven maar 20 procent van het stemrecht kan uitoefenen. Maar misschien is de Sjah ook daarmee tevreden.

En als de federale regering in Bonn of de deelstaatregering in Hannover niet bereid zou kunnen worden gevonden om een deel van hun aandelenbezit aan de Sjah over te doen, zou de keizer van Perzie nog altijd een minderheidspakket aan aandelen (en zelfs meer) op de vrije markt kunnen kopen, n.l. de aandelen van de z.g. volks(wagen) aandeelhouders die door de gestadige koersdaling hun vertrouwen in het VW-papier al lang hebben verloren.

Zelfs wanneer deze volksaandelen dan wat duurder zouden komen - hoogstens echter 500 miljoen mark - kan Sjah Reza Pahlavi zich in dit aandelenrapje gemakkelijk veroorloven. Het zal in ieder geval voor de beurs dienstig zijn om het verloop van de koers van het VW-aandeel nauwkeurig te volgen.

Naar inmiddels verluidt, zou de Sjah van Perzie eventueel ook nog bereid zijn om aan VW-investeringen in de VS deel te nemen, mits men maar is verzekerd van een eigen VW-fabriek in Iran.

